

4.

Telledelingen ligger ved hvert sitt bryst. Ved det ene ligger et jeg som suger lys ut av blått. Ved det andre ligger et jeg som suger lys ut av blått. Ved det tredje ligger et jeg som suger lys ut av blått. Gullklumpene vokser og vokser og vokser, om kapp med skumringen.

T.

Takk for tunga, en østers.

Takk for språkskallet, på en treg bølge av bløtdyr og mineraler.

Takk for sannhetskornet på stranda, en perle.

Takk for ordet takk, ustøtt på lubne bein i sanddynene, med en blå bøtte.

7.

På den første plassen står ingen, i den hvite kjolen.

På den andre plassen står regnbuen over fiolen.

På den tredje plassen står velling, og en klatt av solen.

På den fjerde plassen står velling, og en klatt av solen.

På den femte plassen står velling, og en klatt av solen.

På den sjette plassen står velling, og en klatt av solen.

På syv fylles krystallglasset med støv, av månestrålen bak stolen.

På den siste plassen står ingen, i den svarte kjolen.

ANTWERPEN

Horisonten er en blodrød munn:
Inn mellom Scheldes lår med 20 000 tonn jernmalm.
Jern, ja. Stål. Tømmer. Og korn.
Marilyn Monroe drev handelsflåten fra havn til havn.
Anita Ekberg som manometer på fyrkjelene i tungindustrien.
Og Sophia Loren foran ploegen, øverst
i Hemsedal. Lykkja.
Gud serverer vaffelhjarter på kjerka i blå kjole.
Paradiset på jord, fort. Oslo Bar, Lillehammer Bar, Bergen Bar,
Syvende Himmel. De siste myntene som Dovrefjell
mellom oss på bordet.
8 glass. Dra til helvete. Akterutseilt fra alt.
Ja, jeg har stått skulder ved skulder i silregnet
og halt inn på en avslitt trossestump.
Mens livets røde lykt slukner i kanalen akterut,
skrur horisonten et svart lokk av leppestiften,
og drar prøvende en tynn strek.

SKAGEN

I synsranden, hvor de hvite sveipene fra fyrårnet
skimtes som lysblink, sto jeg til rors på en rusten bulkbåt
på vei til Ålborg for å laste sement, lå jeg og rullet rundt på dørken
i styrhuset på Norse Lion for å hindre en tysk båtsmann å trekke kniv,
hang jeg over rekka akterut på Skiensfjord og så skumvirvlene
etter skruen, 120 omdreiningar i minuttet, nesten som et urverk,
maskinert i en verkstedshall så høyt som natten. Jeg er en arbeidsmann,
jeg lager kjølvannstripe, fyrårn, en fiskerhavn og åkerlandskapet
som har vært under ploget i tusenvis av år. En strandtunge,
der brottsjøene spiller terning med natta som rafflebeger.
Flott sagt, hva? Bohr, Einstein, gråstein, sand, blåsvart flint. En ravklump.
Ja, en arbeidsmann sliper, pusser og borer hull til lenke.
Fyrårnet står og kaster lyssirkelen ut i natta
med noen sekunders mellomrom. Tid er svenneprøven.
Avstand er mesterverket.